

**ХРИСТО СМИРНЕНСКИ
ВЕЛИКИ ПЕТЪК
БИБЛЕЙСКИ ФЕЙЛЕТОН**

chitanka.info

Всеки народ е вече един многолик Христос — всеки има своята голгота. Днес за нашия народ е великият петък. А още в писанията на тайните договори беше казано да бъде той разпънат и одеждите му поделени...

В четвъртък през нощта дойдоха те. Небето беше беззвездно и мрак лежеше над Гетсиманската градина като тежка, черна плащеница. Из тъмната пътека сред дебелите стъбла и ниски храсти заблестяха светлинки, сякаш жълтите очи на глутница вълци. С фенери, сопи, ножове и въжета идваха войниците на кесаря и слугите на първосвещениците. Юда вървеше пред тях малко приведен и в лявата си ръка стискаше монетите. Широката му дреха леко се развяваше от вятъра. Той се приближи, целуна го и каза:

— Радвай се, Равви!

Рабите и войниците пристъпиха бърже, уловиха го и вързаха ръцете му. И поведоха кроткия назаретянин по стръмни каменисти пътеки, през урви и сипеи. Краката му се покриха с рани, храстите окървавиха лицето му и разкъсаха бедните му одежди. И в ранни зори, когато над улиците черният мрак се преливаше в гълъбов здрач, те го заведоха при първосвещеника Анна от Петербург. После вързан го изпратиха в берлинската Претория при Кайафа, където слугите се гавреха с него, а фарисеите го удряха с плесници:

— Познай кой е виновен! Познай кой те удари!

А като съмна, Кайафа ведно с фарисеите и първосвещениците го изпратиха при Пилат във Версайл. Там Пилат изми ръцете си.

— Щом така е казано във вашето писание, нека бъде предаден на разпятие!

* * *

И ето Голгота. На черния дървен кръст виси той, разпънат от свои и чужденци. На челото му — търновият венец на мирния договор, дланите му — приковани с гвоздеи, а бледото му лице — опръскано с рубинени капки кръв.

— Радвай се, царю юдейски! — гаврят се войниците с него и му поднасят гъба, напоена с оцет и злъчка.

— Слезни от кръста, ако можеш! — канят го сънародниците му книжници.

— Други освобождаваше и изцеряваше, а сам не може да се избави! — възмущават се тези, които го предадоха и разпънаха.

А той виси бледен и измъчен. Главата му клюмнала над рамото, очите му дълбоко хлътнали и ясната им синева е премрежена и помрачена от сълзи. Горестна, пълна с болка и мъка усмивка трепти по бледните попукани устни. А от пробитите му ръце и нозе се стичат алени ивици кръв. До кръста са приклекли войниците. Те ведно с фарисеите току-що са разделили дрехите му и сега хвърлят жребий за багрения му хитон — властта.

— Елои! Елои! Лама Сабахтани!

Викът на разпънатия се понася проточен и скръбен и бавно замира в далечината. Началникът на стражата се приближава към кръста, слага на земята медния си щит и вдига чука, за да пребие коленете му. Но взира се в безжизнените му вече очи и оставя бавно чука. А стоящият до него войник забива в ребрата на разпънатия репарационното си копие:

— Ние ще чакаме три години, дано възкръсне!

Не потича вече кръв, а вода, която се отронва в праха на едри, мътни капки. Войниците се споглеждат мълчаливо. Вятърът се усилва, развява дрехите им и вдига облаци прах. Небето става все по-черно и все по-тежко надвисват облаци. Далеч на изток се гонят мънии, куршуменият фон на небето се раздира от огнекървави зигзаги и пак става глухо, мрачно и страшно. А със спокойни твърди крачки приближава се Юда. В лицето му са отразени много лица, но той е един. В малките му очички трептят зеленикави искри. Той поглежда разпънатия, усмихва се самодоволно и сяда под кръста да брой сребърниците си...

Петък... Велики петък.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.